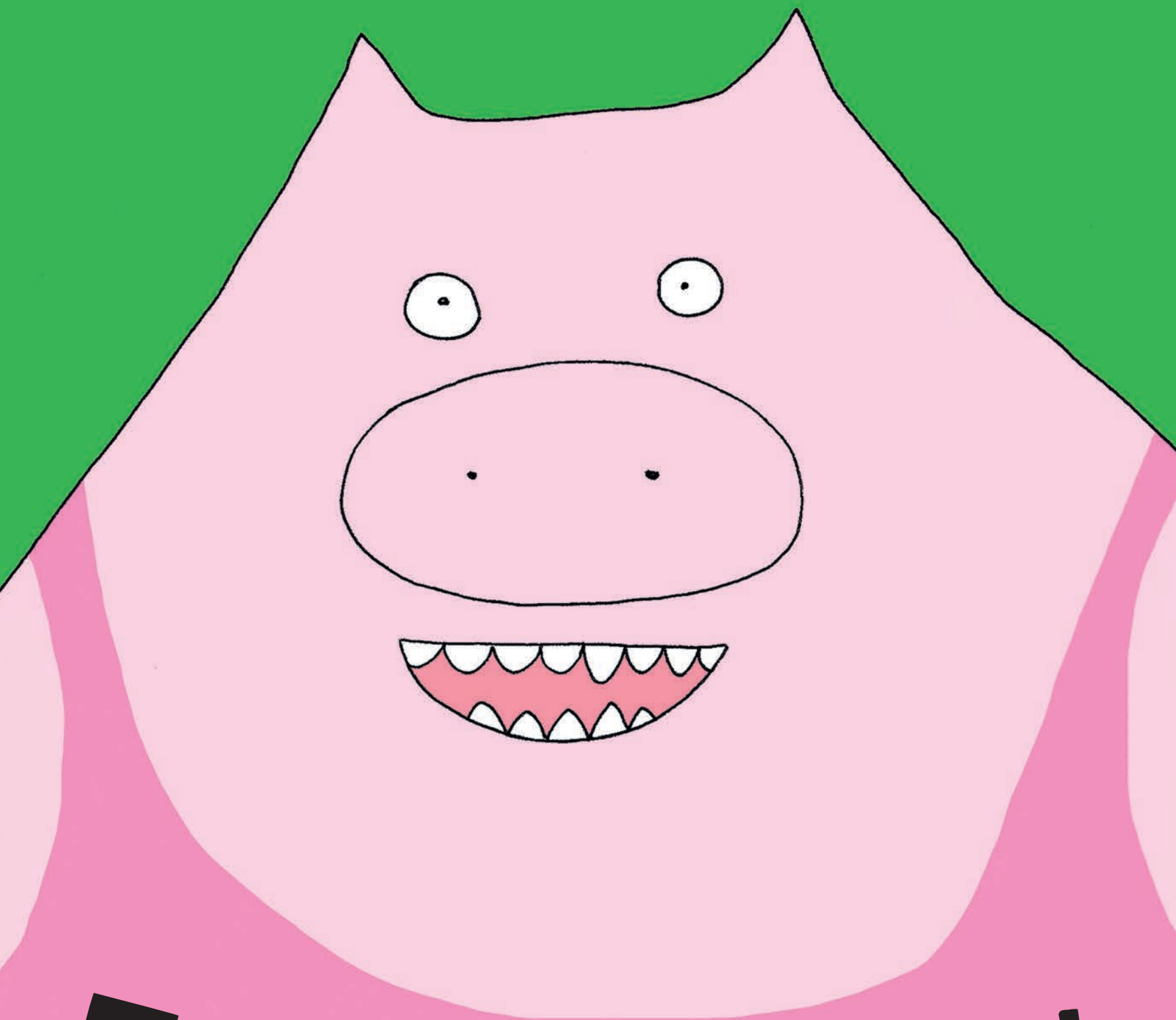

Ольгерд Вонсовіч • Наталія Уринюк

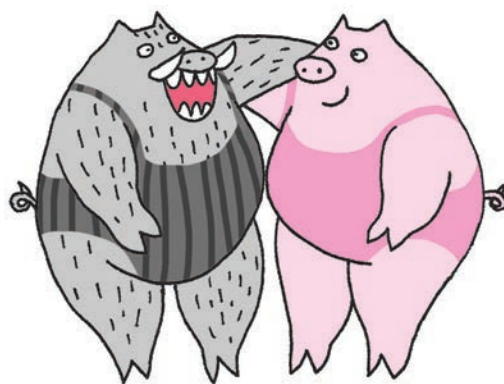
ПІНГ і ПОНГ

Щасливі свинки

Текст: Ольгерд Вонсовіч • Ілюстрації: Наталія Уринюк

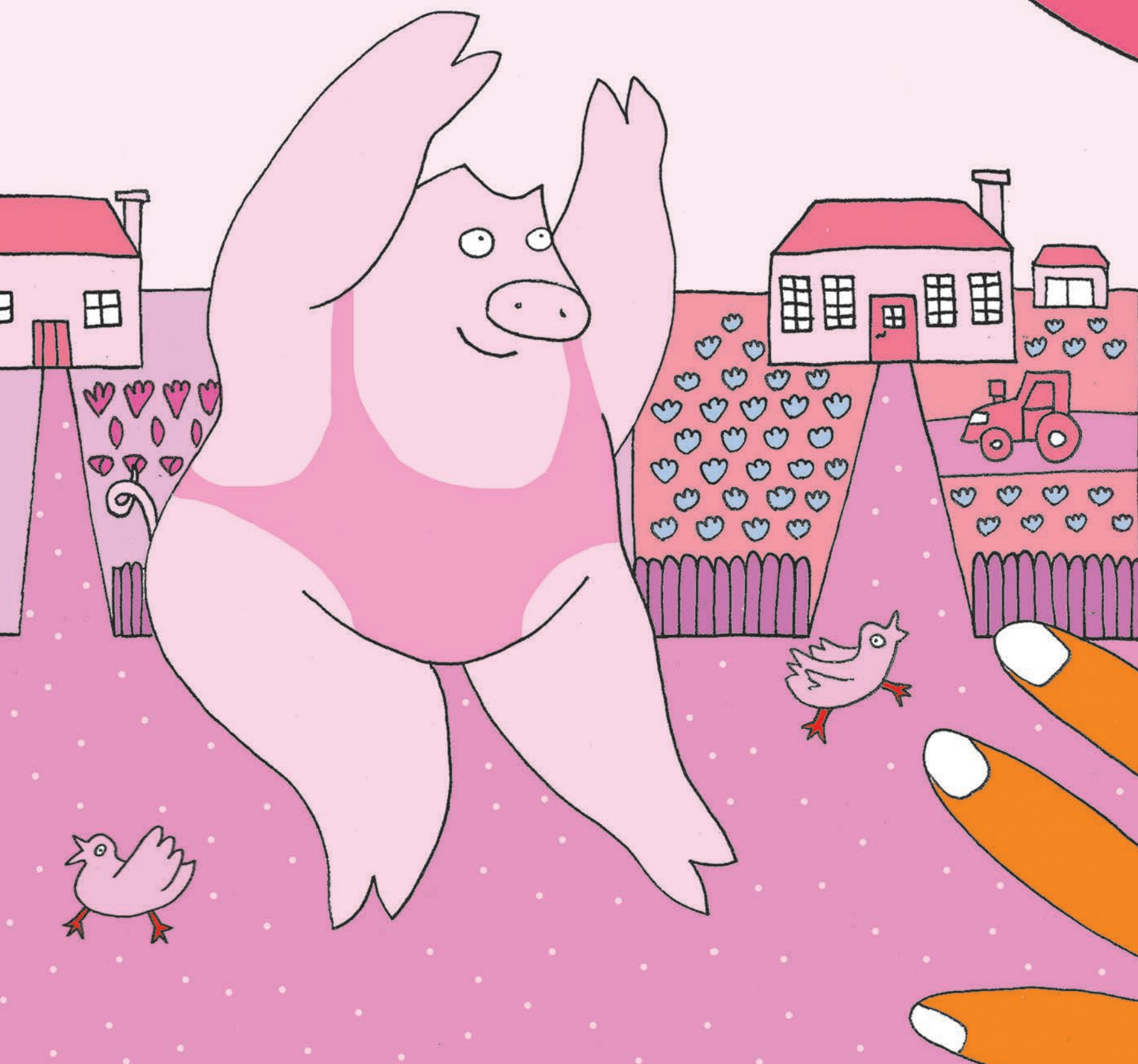
ПІНГ і ПОНГ

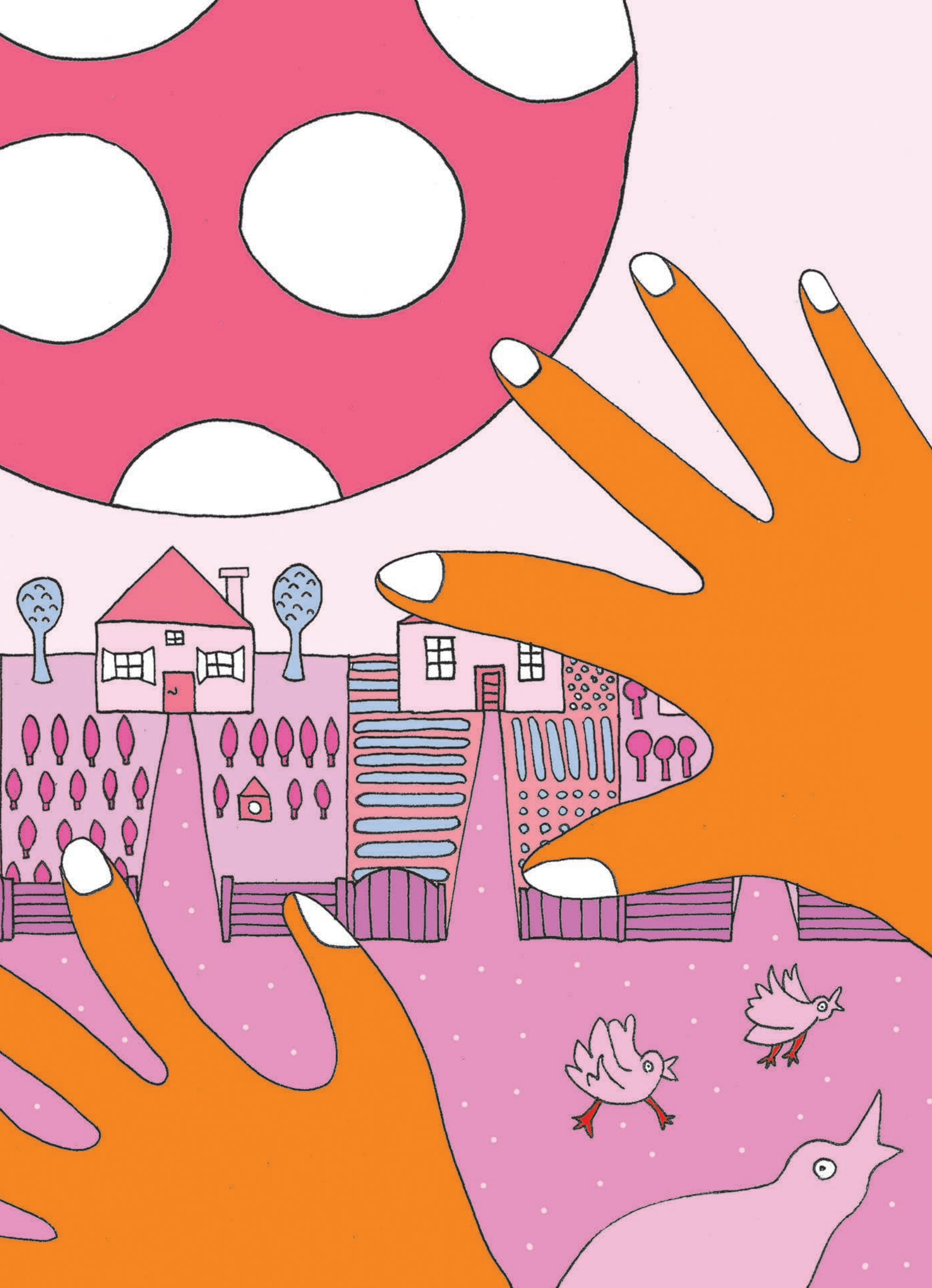
Щасливі свинки

Колись, не знаю точно коли...

можливо, давно, а може, й зовсім недавно...

В одному мальовничому селі жило собі мило рожеве поросятко на ім'я Пінг. Воно бавилося з дітками, бігало по невеличкому подвір'ю, ганяло курчат і курей. Боялося тільки страшного пса Британа, який був кудлатим, великим та ще й грізно гарчав.

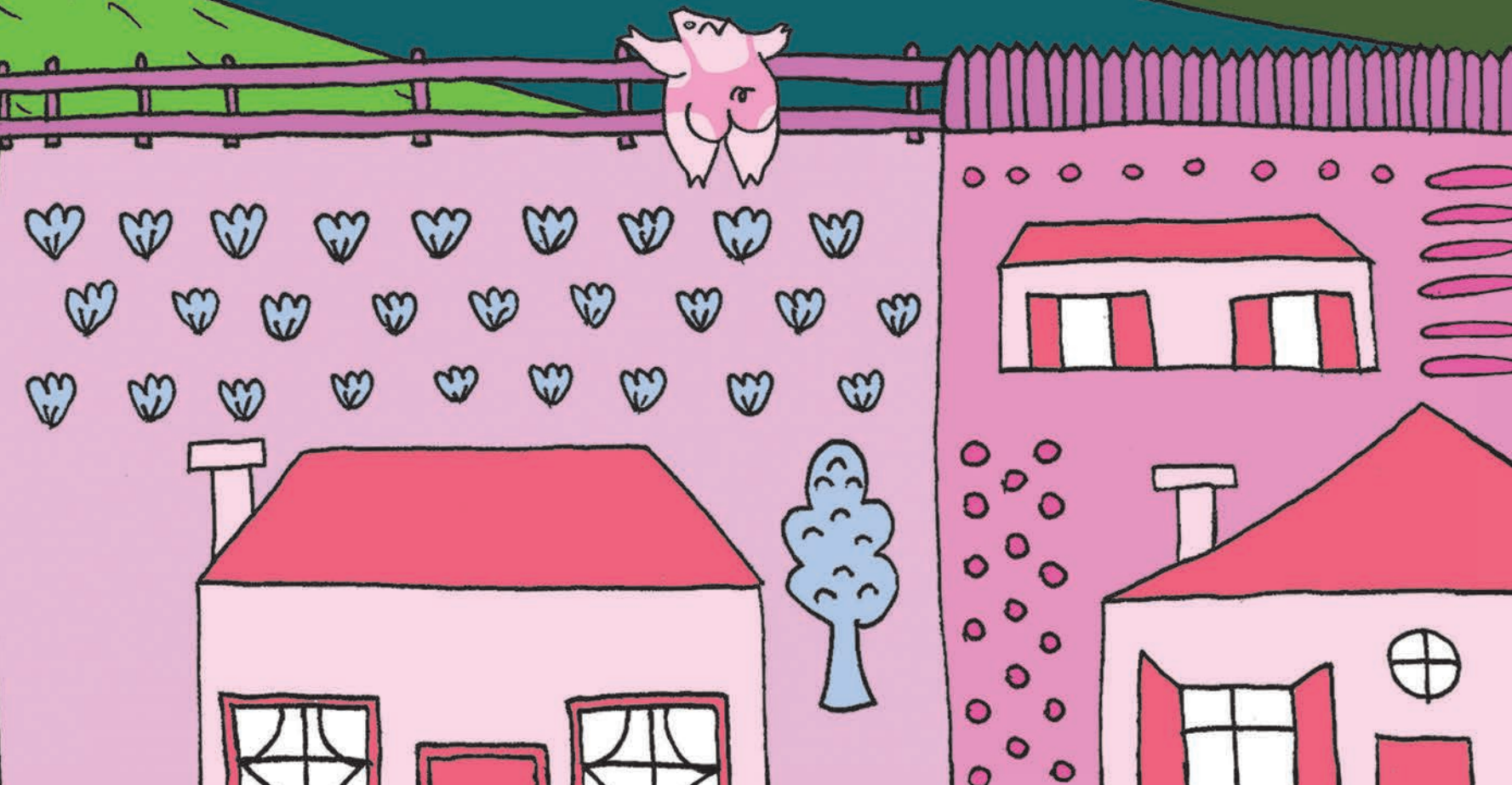

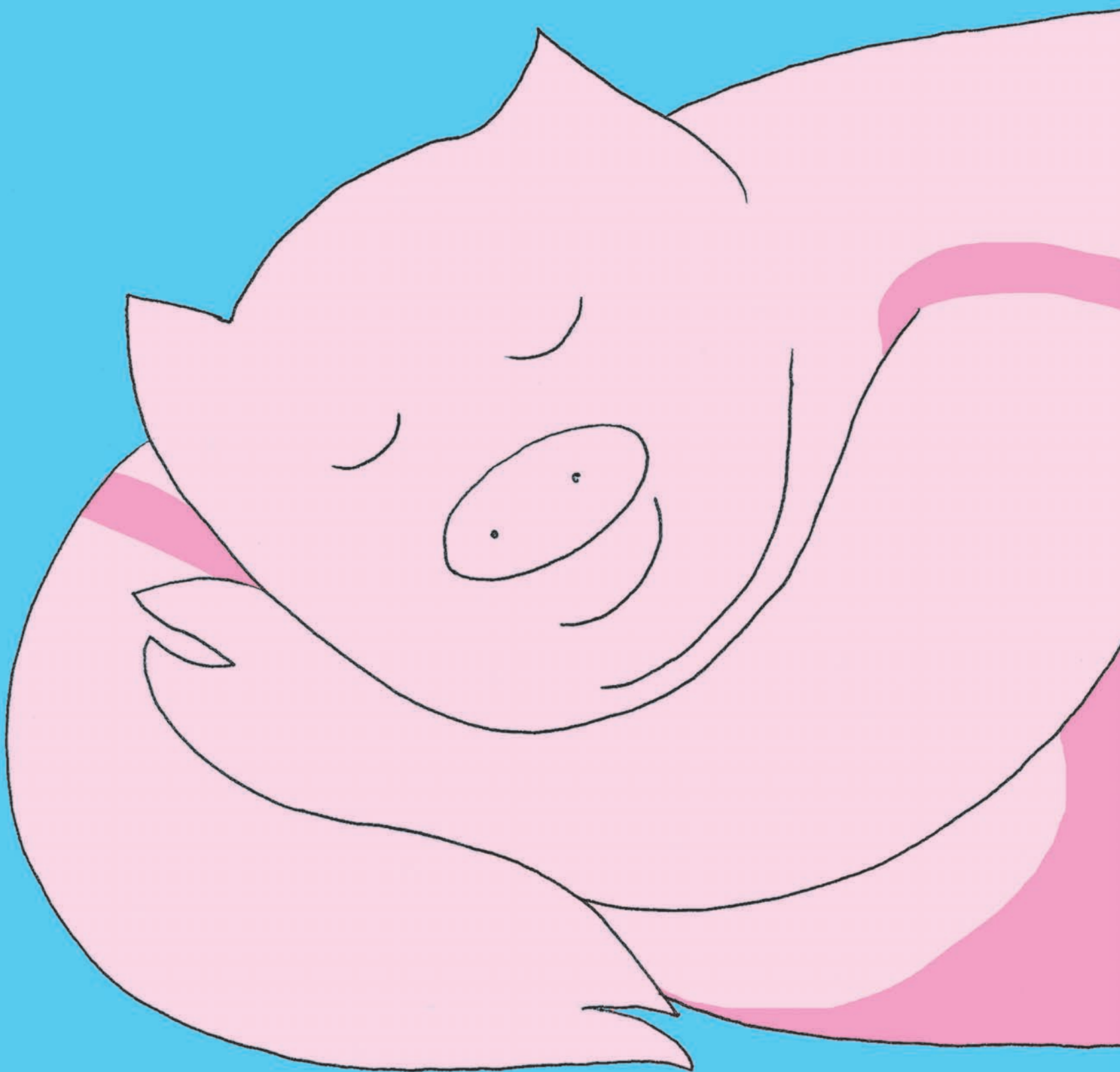
Подвір'я було таке малесеньке, що Пінг дуже швидко вивчив усі його закутки. А от за парканом виднівся величезний світ.

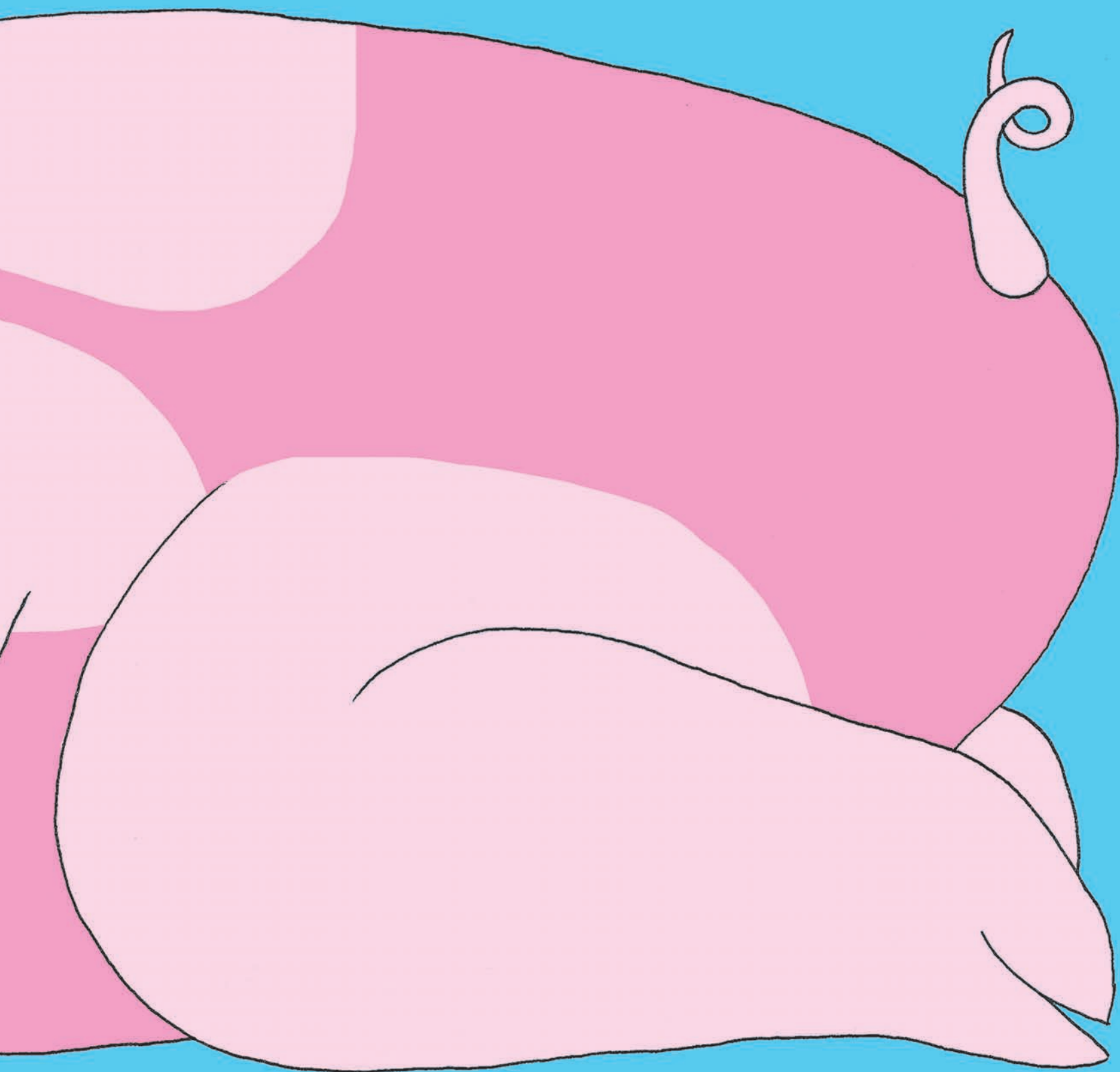
Як же
там,
напевно,
цікаво!

Якось Пінгові наснилася прекрасна країна. Така неосяжна, що він ніяк не міг побачити їй ні кінця ні краю, хоч і дивився широко розплющеними очима. Там була величезна лука з барвистими квітами. І безліч кольорових метеликів, за якими можна було ганятися цілими днями.

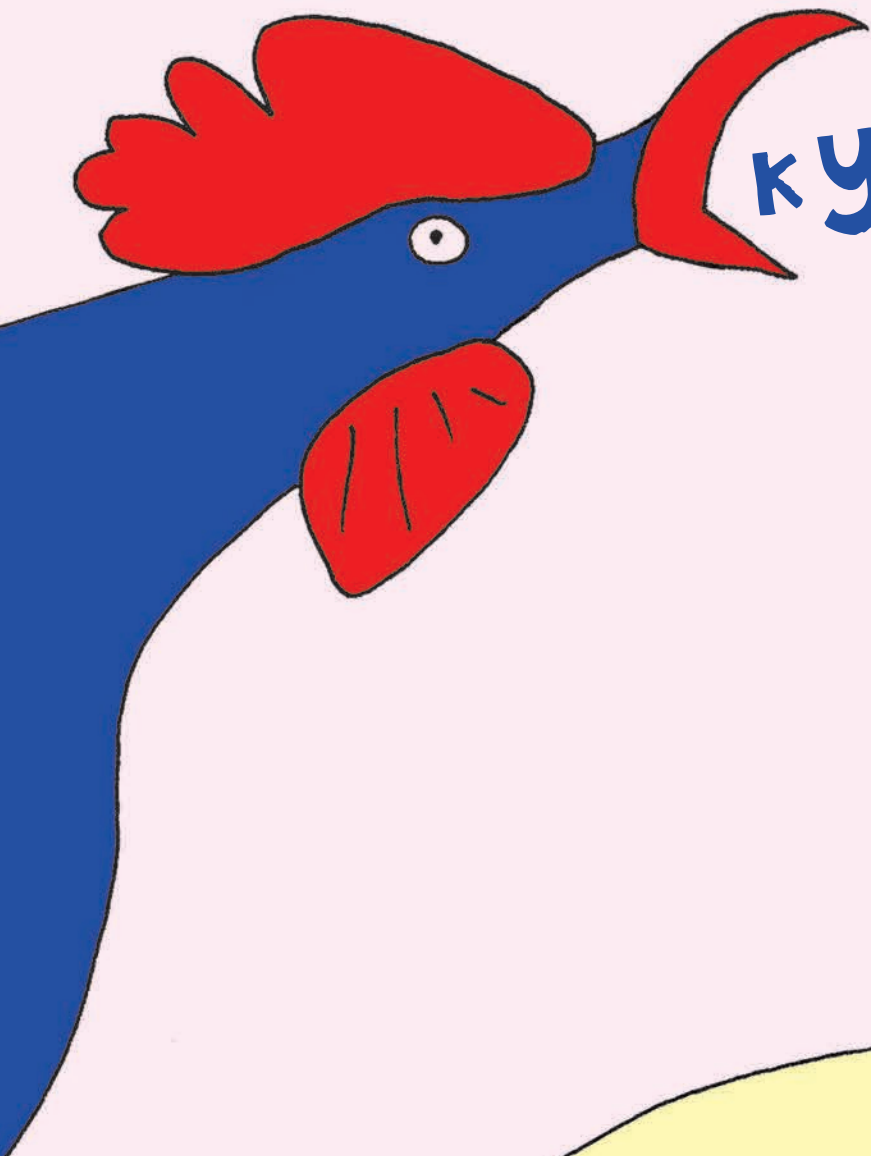

Довкола луки простягався зелений ліс. Може, якщо добре пошукати й побігти далеко-далеко, то там, на сонячній галявині, можна зустріти... інших щасливих свинок? Ох, якби ж погратися з ними, поборюкатися — ото було б життя!

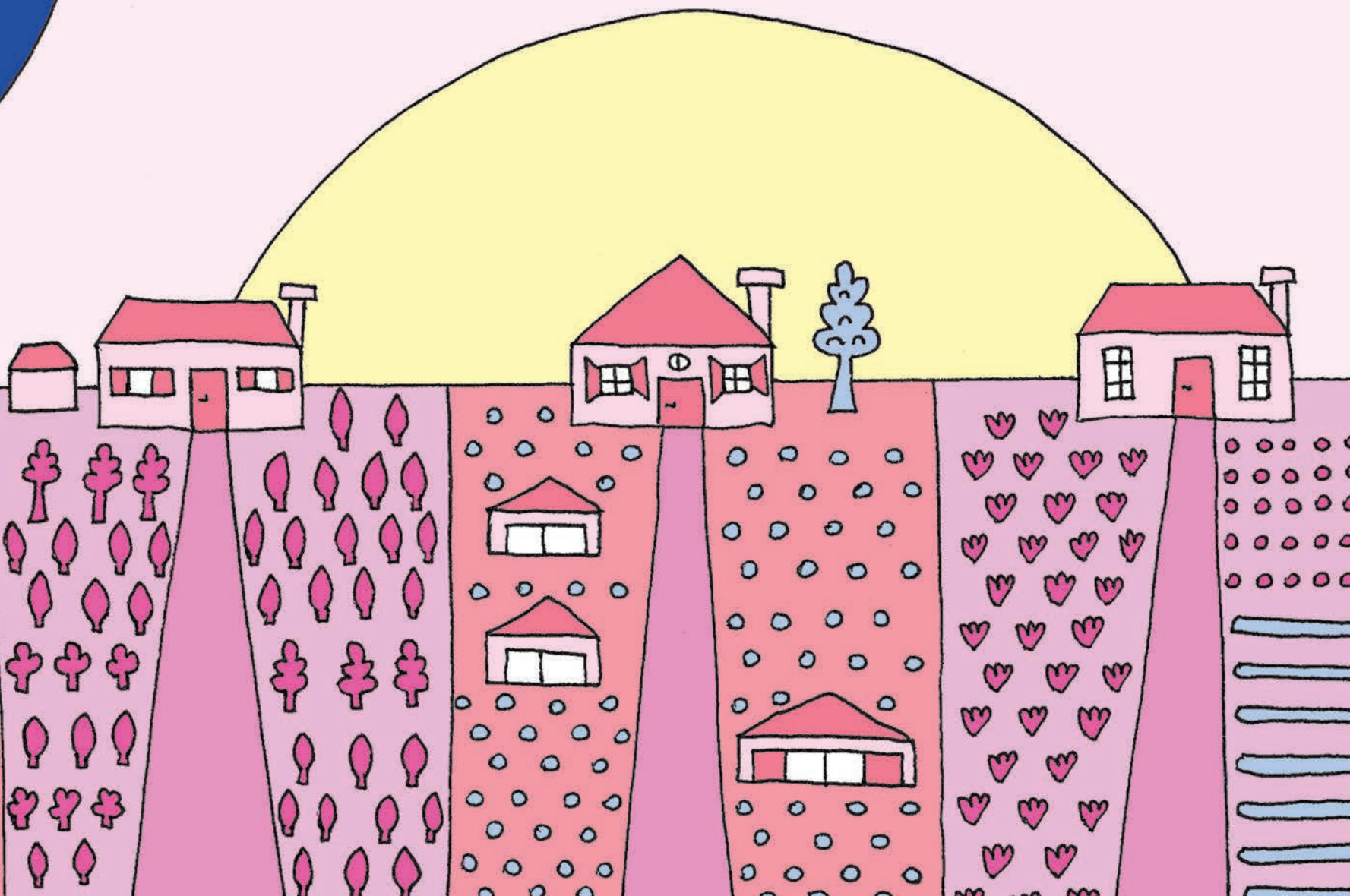

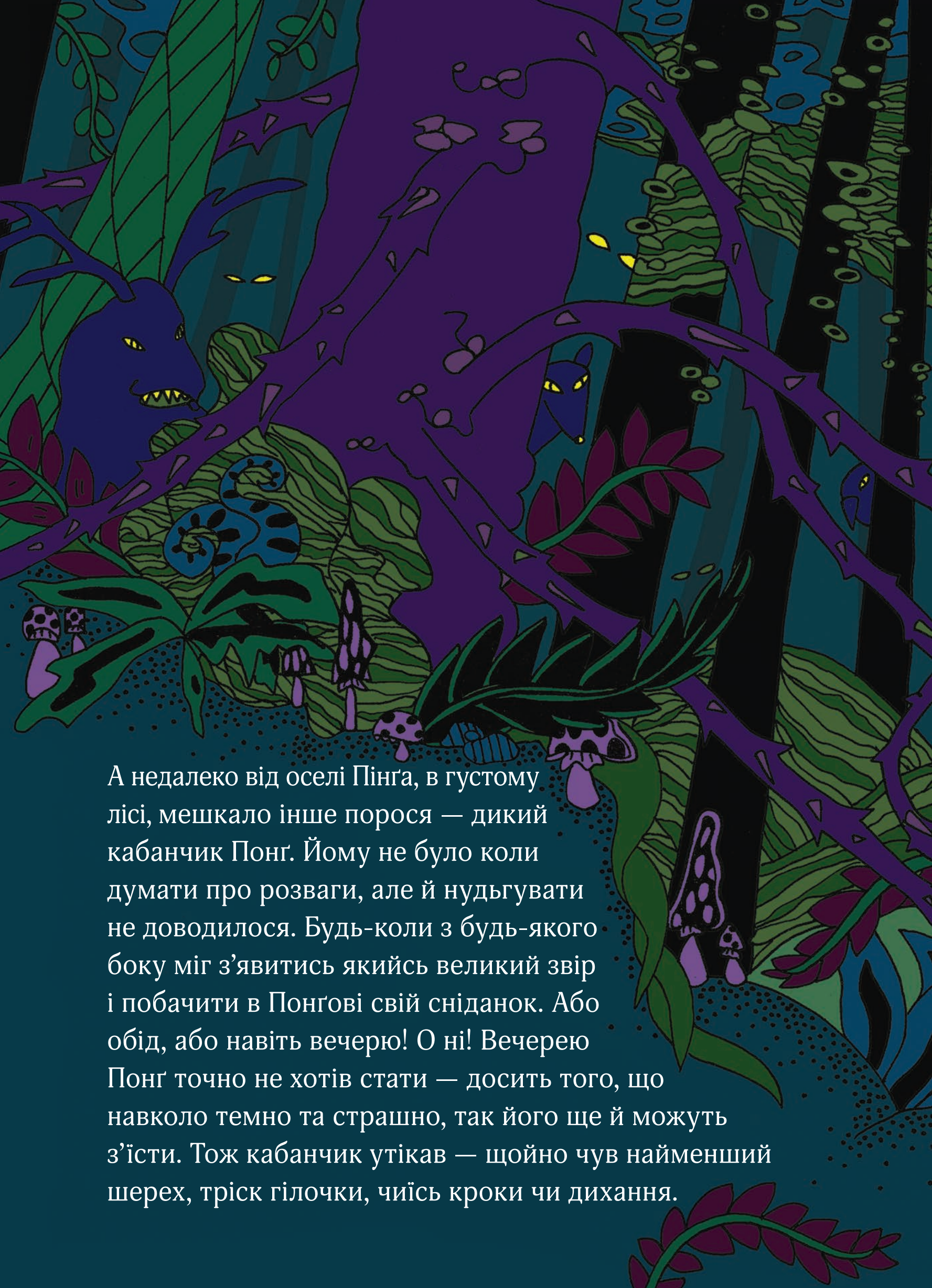
Аж тут проспівав півник — сон перервався, і поросятко знову побачило тільки звичне й добре знайоме йому тісне подвір'я.

кукурику

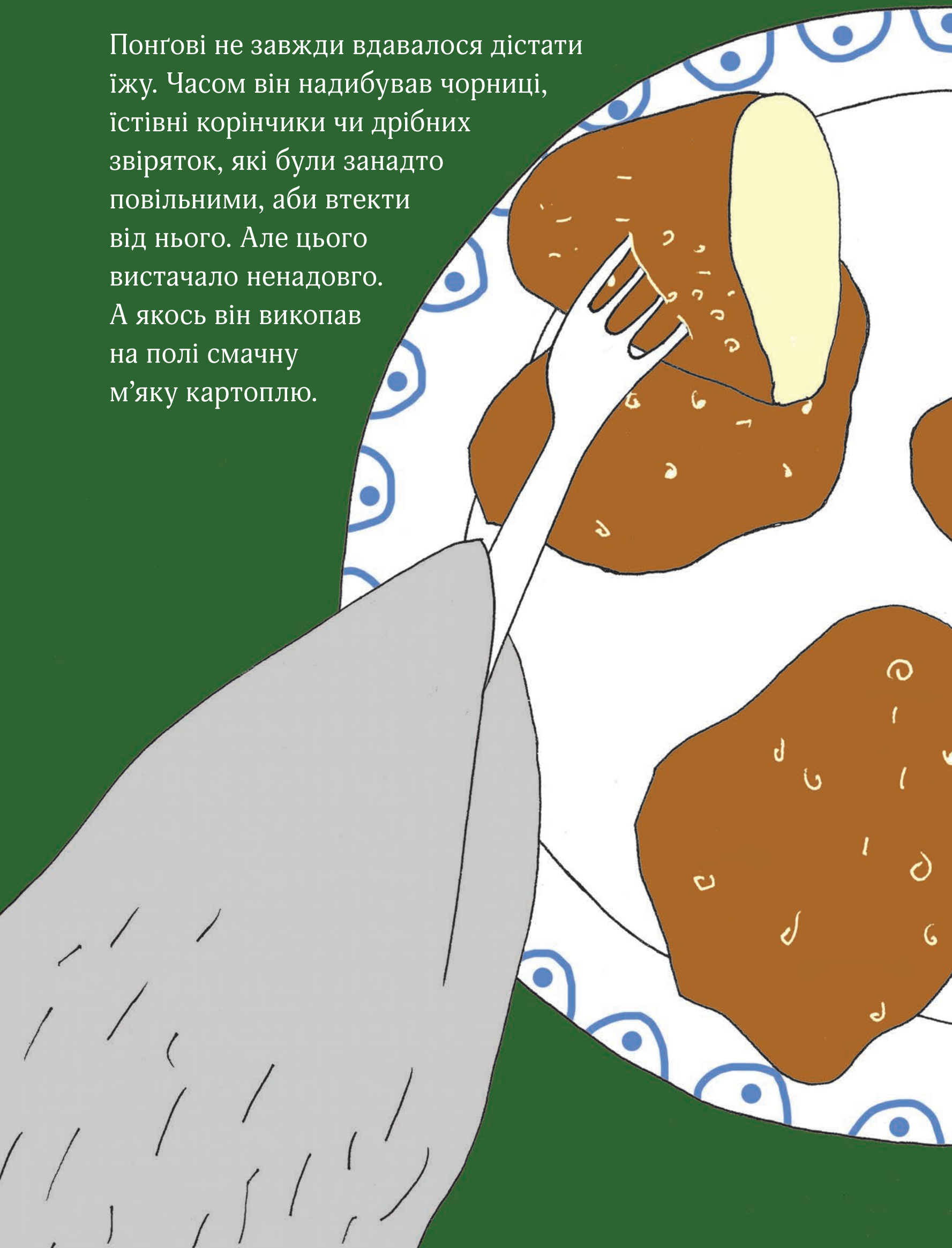

А недалеко від оселі Пінга, в густому лісі, мешкало інше порося — дикий кабанчик Понг. Йому не було коли думати про розваги, але й нудьгувати не доводилося. Будь-коли з будь-якого боку міг з'явитись якийсь великий звір і побачити в Понгові свій сніданок. Або обід, або навіть вечерю! О ні! Вечерею Понг точно не хотів стати — досить того, що навколо темно та страшно, так його ще й можуть з'їсти. Тож кабанчик утікав — щойно чув найменший шерех, тріск гілочки, чиїсь кроки чи дихання.

Понгові не завжди вдавалося дістати їжу. Часом він надibuвав чорниці, їстівні корінчики чи дрібних звіряток, які були занадто повільними, аби втекти від нього. Але цього вистачало ненадовго. А якось він викопав на полі смачну м'яку картоплю.

М-М-М! Оце

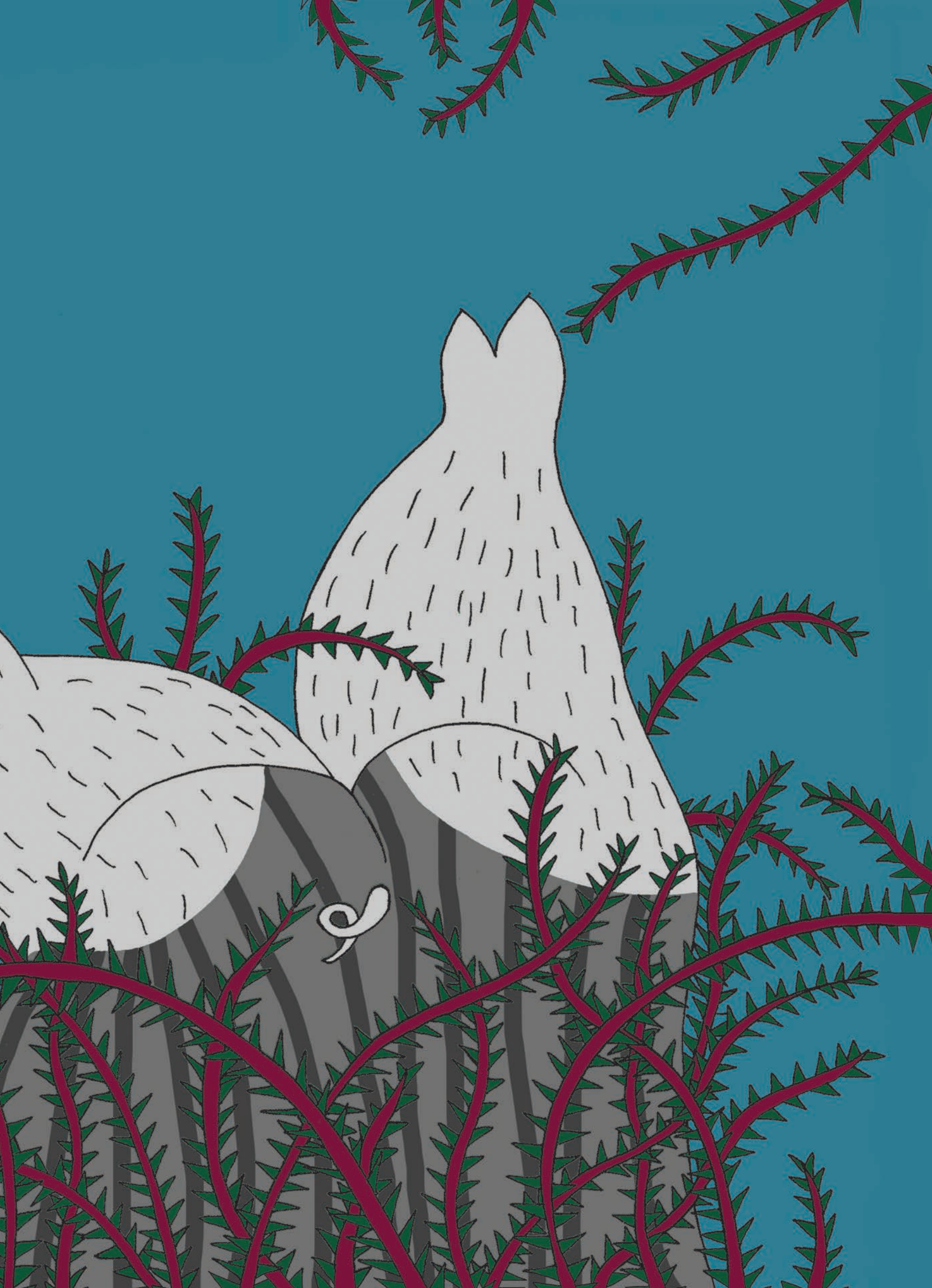
Була

СМАКОТА!!!

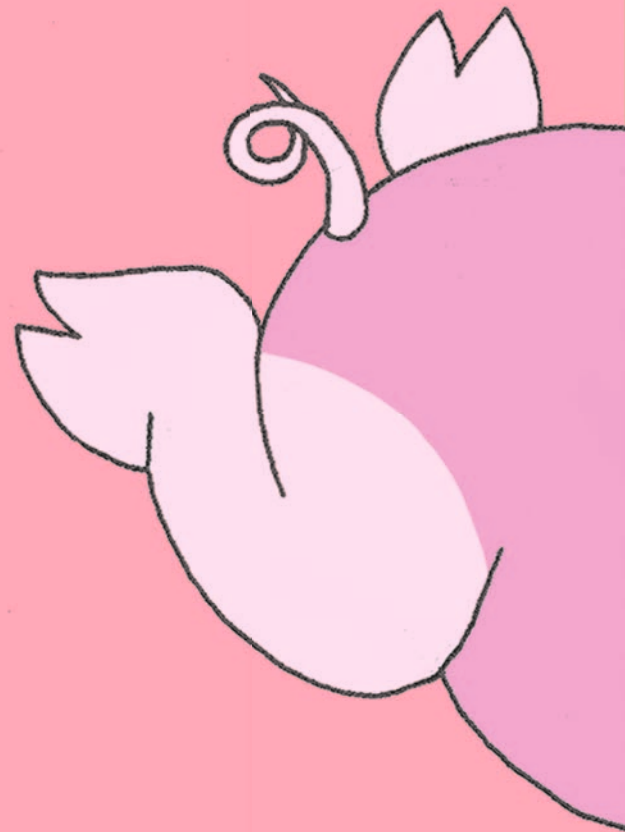

Та все ж зазвичай Понг цілими днями ходив голодний. Одного разу в його животі забурчало так голосно, що він аж сам перелякався й почав тікати. Понг біг — і його серце калатало все сильніше й голосніше. Він мчав дедалі швидше, але йому все одно здавалося, що переслідувач от-от наздожене. Врешті кабанчик спіткнувся об камінь — і приземлився в колючих ялівцевих кущах.

Тим часом Пінг — маленьке рожеве порося з ферми, яке мріяло про великий широкий світ, — скористалося нагодою та втекло через прочинені ворота. Від хвилювання його сердечко шалено стукотіло.

Чудово!

нарешті

я побачу

великий

світ!

І, можливо, зустріну інших щасливих свинок.

Ось ліс, а отже, тут має бути галявина...

Та, на жаль, галявини Пінг не знайшов. Натомість він побачив воду. І це було щастя — адже йому давно вже пересохло в горлі.

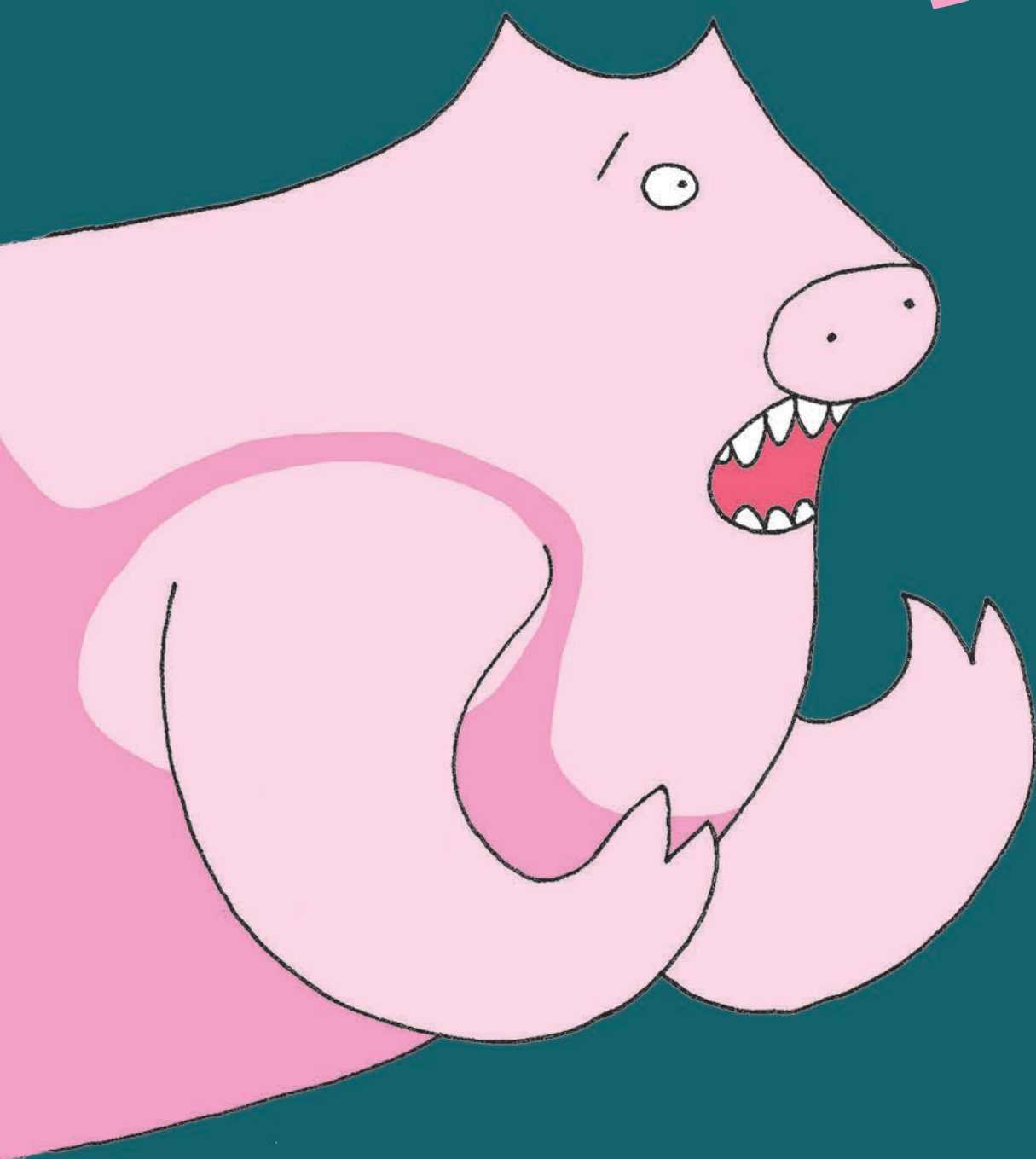

Саме тоді Понг обережно визирнув з-за кущів. У лісі було тихо, ніхто за ним не гнався. Він потроху заспокоювався. Відчувши спрагу, Понг легко дістався до свого улюбленого озерця. Та коли він пив, то помітив істоту — дуже схожу на нього, от тільки вбрану не в смугастий одяг, а в рожевий. На вигляд істота була нестрашною. Понг ніколи раніше не зустрічав нікого, аж так схожого на нього. І він вирішив не боятися — достатньо вже набоявся, як на один день.

- Привіт! Хто ти?! — зарохкав він.
- Хто?! Я?! — почулося кувікання з протилежного берега.
- Так, ти, в рожевому!

Я
ПІН

ПО

У!

А я
НН!

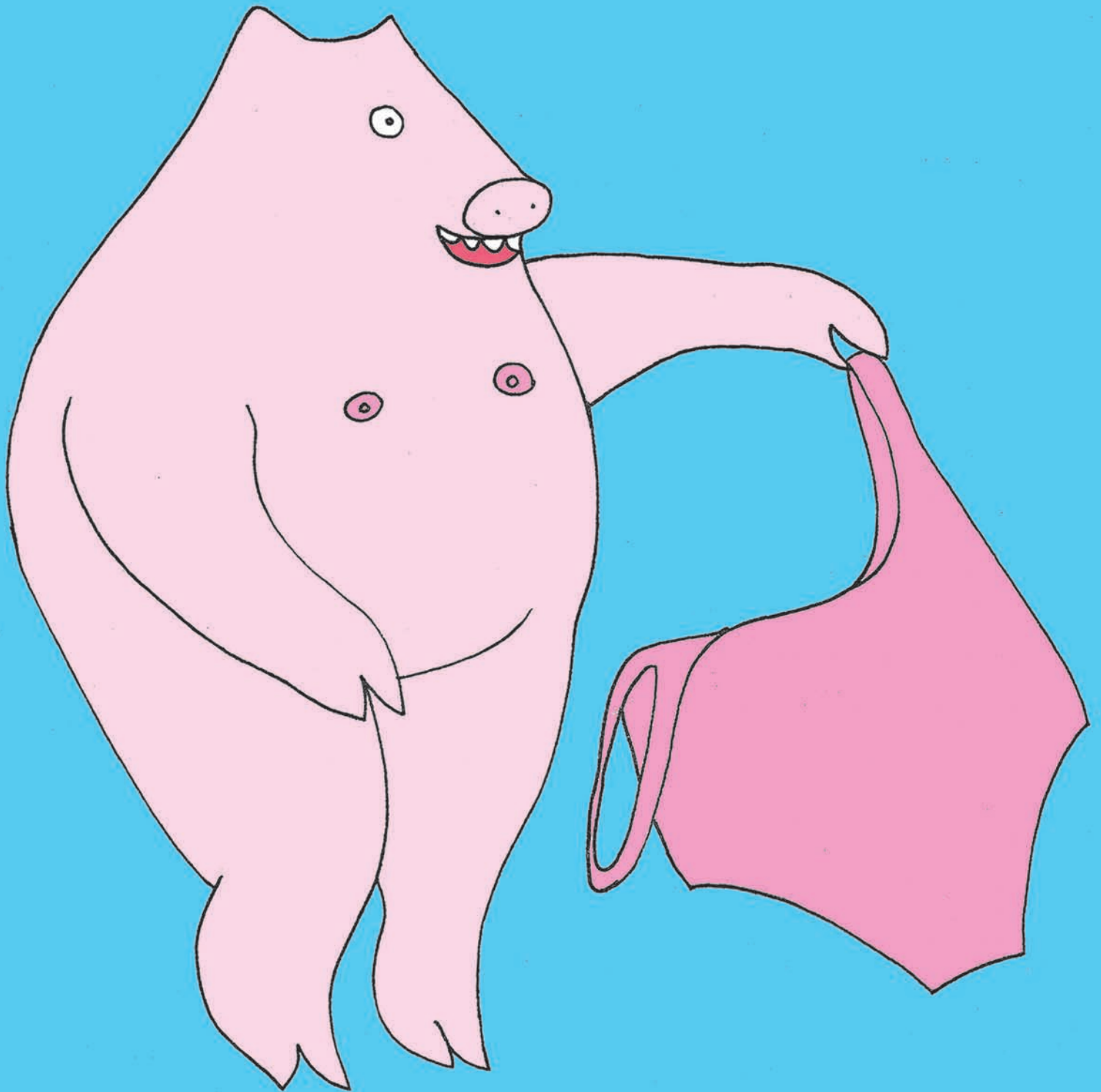

Іди сюди,
я тебе
не скривджу!

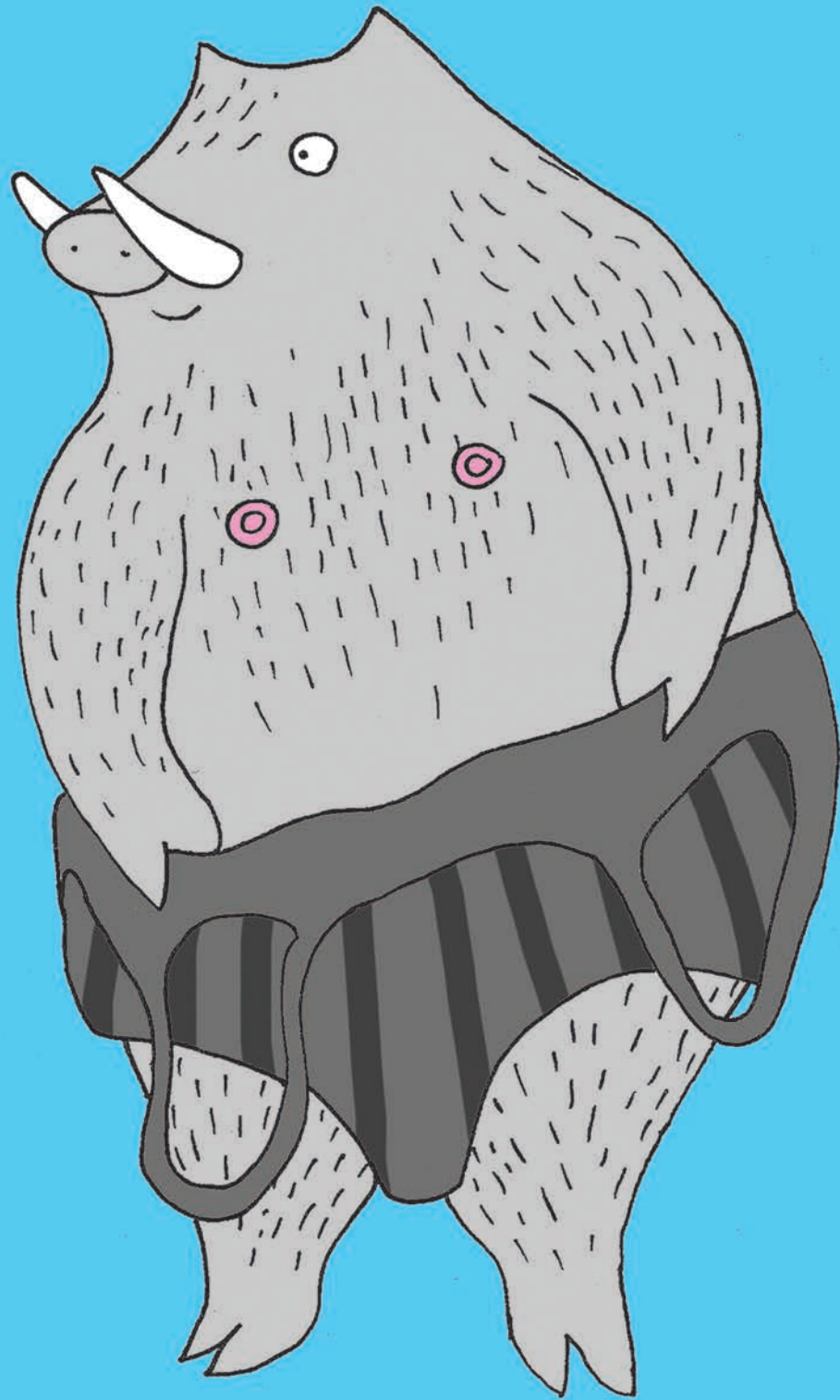

Допитливо обнюхавши одне одного, поросята взялися веселитися. Це було фантастично! Пінгові все подобалося. Доріжки, галявинки, болітце... Зайці та жаби, що втікали від них, ягоди, які вони їли прямо з куща. Кабанчики довго бігали по лісу, аж поки не підійшли до ферми.

Ворота все ще були відчинені, але маленький Пінг і не думав повертатися. Натомість Понг став як укопаний: він дивився на подвір'я широко розплющеними очима і розумів, що не хоче більше гратися в лісі. Пінг же не мав особливого бажання стояти під парканом, зиркати на старого півня і чекати, коли з'явиться грізний Британ. — Слухай, Понг, якщо тобі тут так подобається, то залишайся. Я ж піду шукати щасливих свинок. Тих, які живуть у лісі, на галявині.

— Але там немає жодних щасливих свинок. Тільки ти і я. На галявині живе старий кріт, а іноді проходить лось. Не підходь до нього! Як махне головою — краще бути подалі. От тільки... як же я тут залишусь? Мене ж одразу впізнають і виженуть.

— Ні. Вдягай моє вбраннячко — і ніхто тебе не впізнає.

— Чудово. А ти бери моє. Вибач, що воно таке дрантяве.

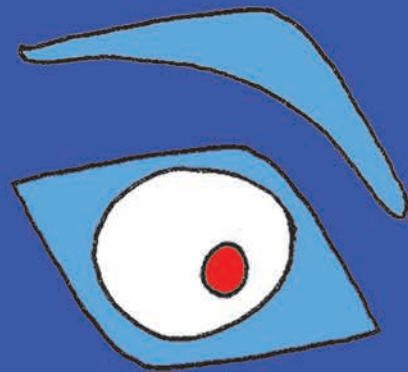
Так кабанчики помінялися місцями. Пінг бігав по лісу, ганявся за метеликами та кониками, їв жолуді й кору дерев. Іноді пив воду з калюжі. А коли дістався до галявини, то відчув, що дуже втомився. «Відпочину хвилинку на моху», — подумав він. І заснув би, якби час від часу щось чи хтось не змушували його хвилюватися... Під чиїмись ногами з жахливим тріском ламалися гілки. Ліс зловісно шумів. Дереву скрипіли від вітру, ніби ось-ось збиралися накинутися на нього. Страх та й годі!

Пінга непокоїли щоразу гучніші удари власного сердечка і бурчання в животику. Його одяг, спершу такий зручний, тепер почав боляче кусати, наче в нього раптом виростили зуби. Очевидно, дике порося мало рацію — тут точно жодна свинка не може бути щасливою.

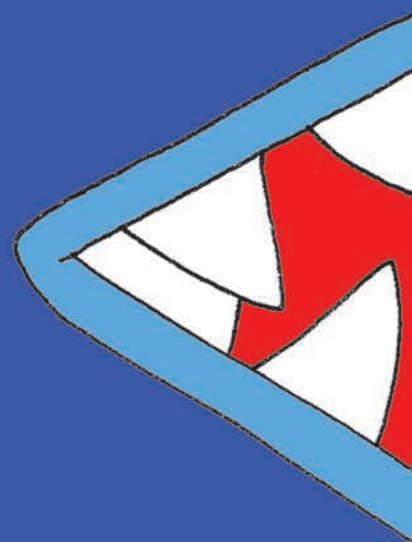

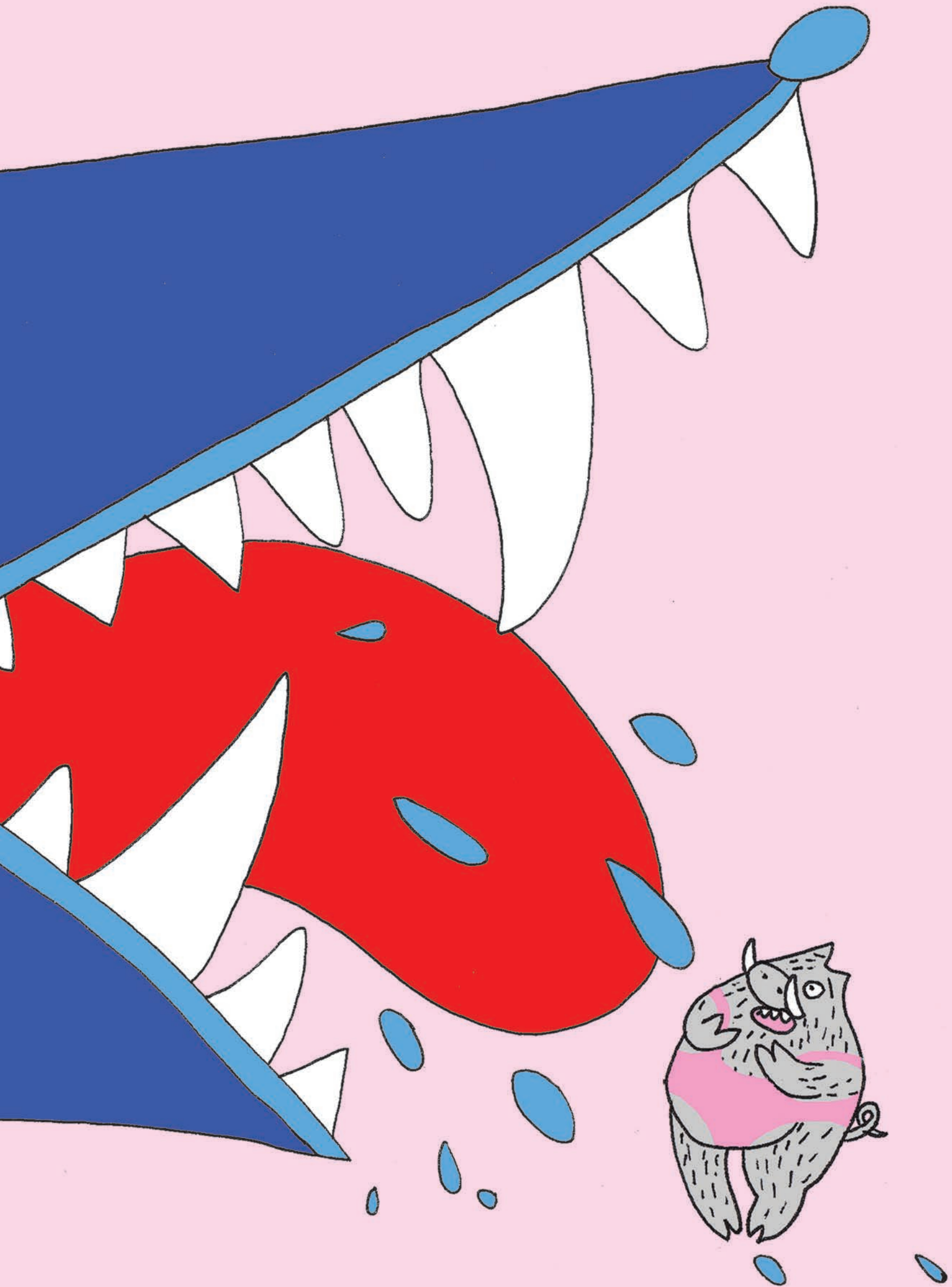

Тим часом Понг сіяв страх серед курей. Його веселило, що хоч хтось може його боятися, навіть коли він у цьому смішному рожевому вбранні. Щойно йому кортіло поїсти чи попити, він просто підходив до корита. Оце життя! Жодних проблем!

— Свинко, це не твоє місце! Забирайся до себе! — загавкав просто Понгові у вухо грізний пес, з'явившись так раптово, що серце поросятка на мить зупинилося. До того ж, постіль у дворі виявилася такою тісною, що Понг навіть не міг поворухнутися.

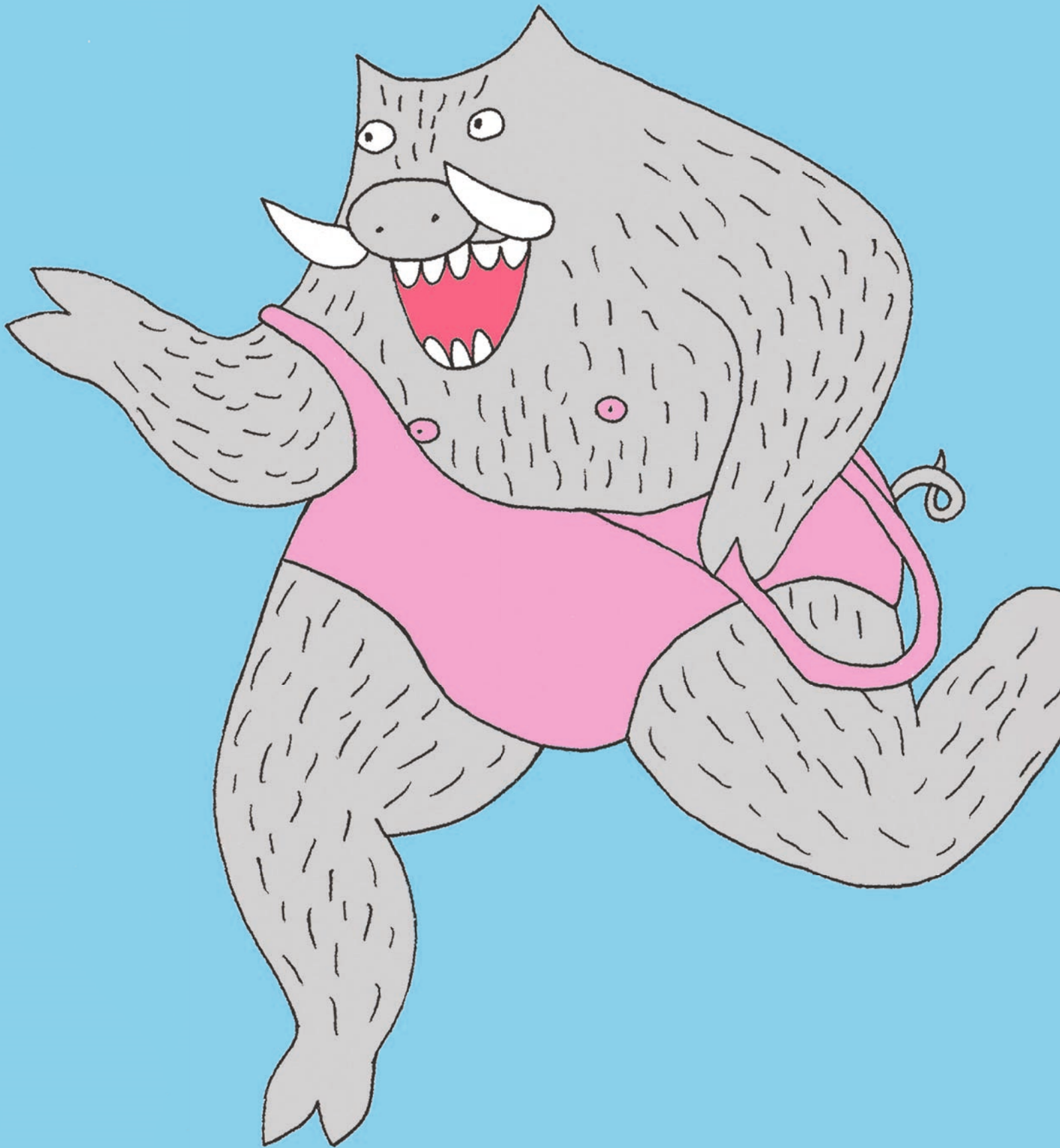
— Ах, це жахливо! — зітхнув кабанчик. І заплющивши очі, почав сумувати за краєвидом зоряного неба...

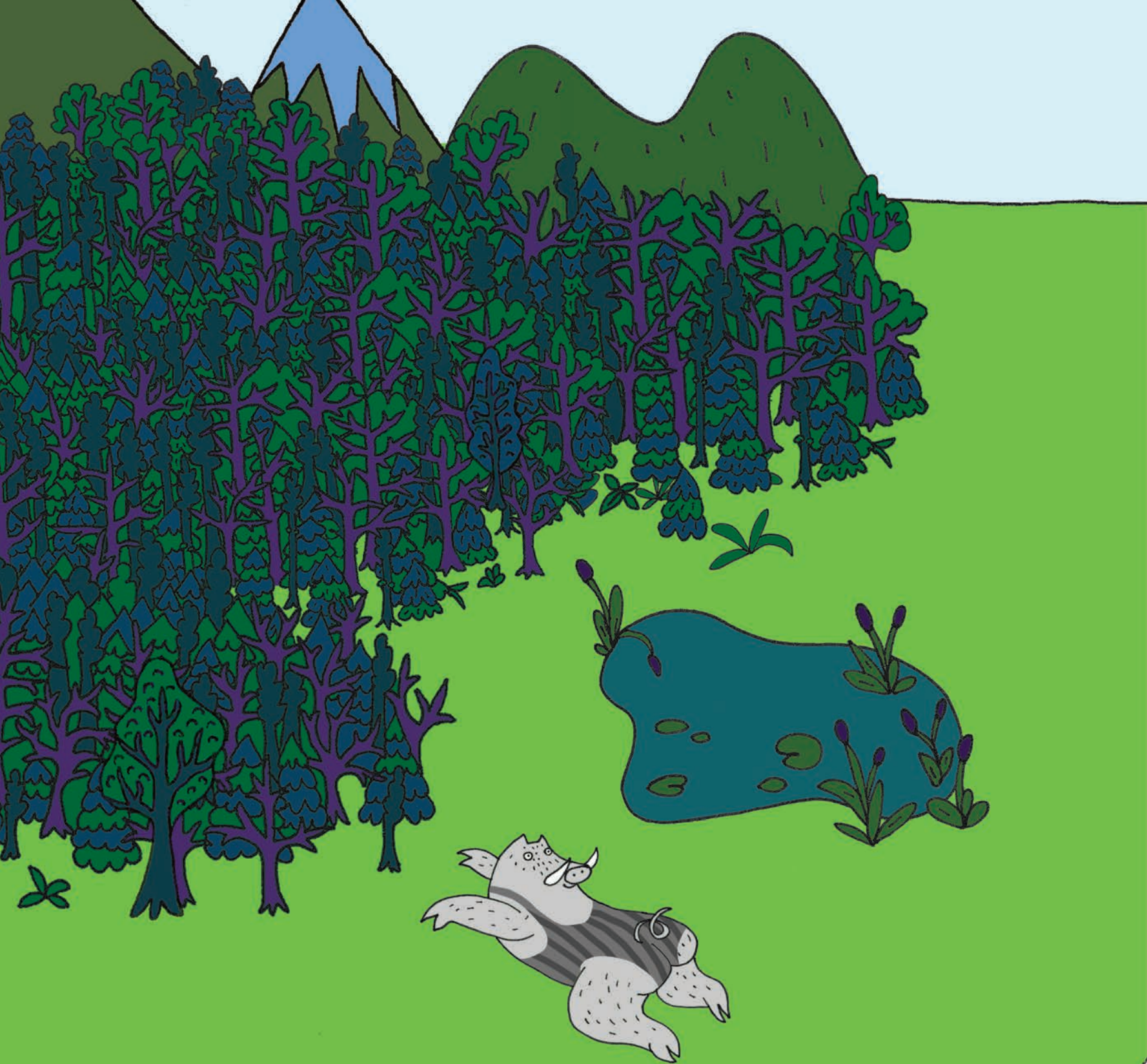

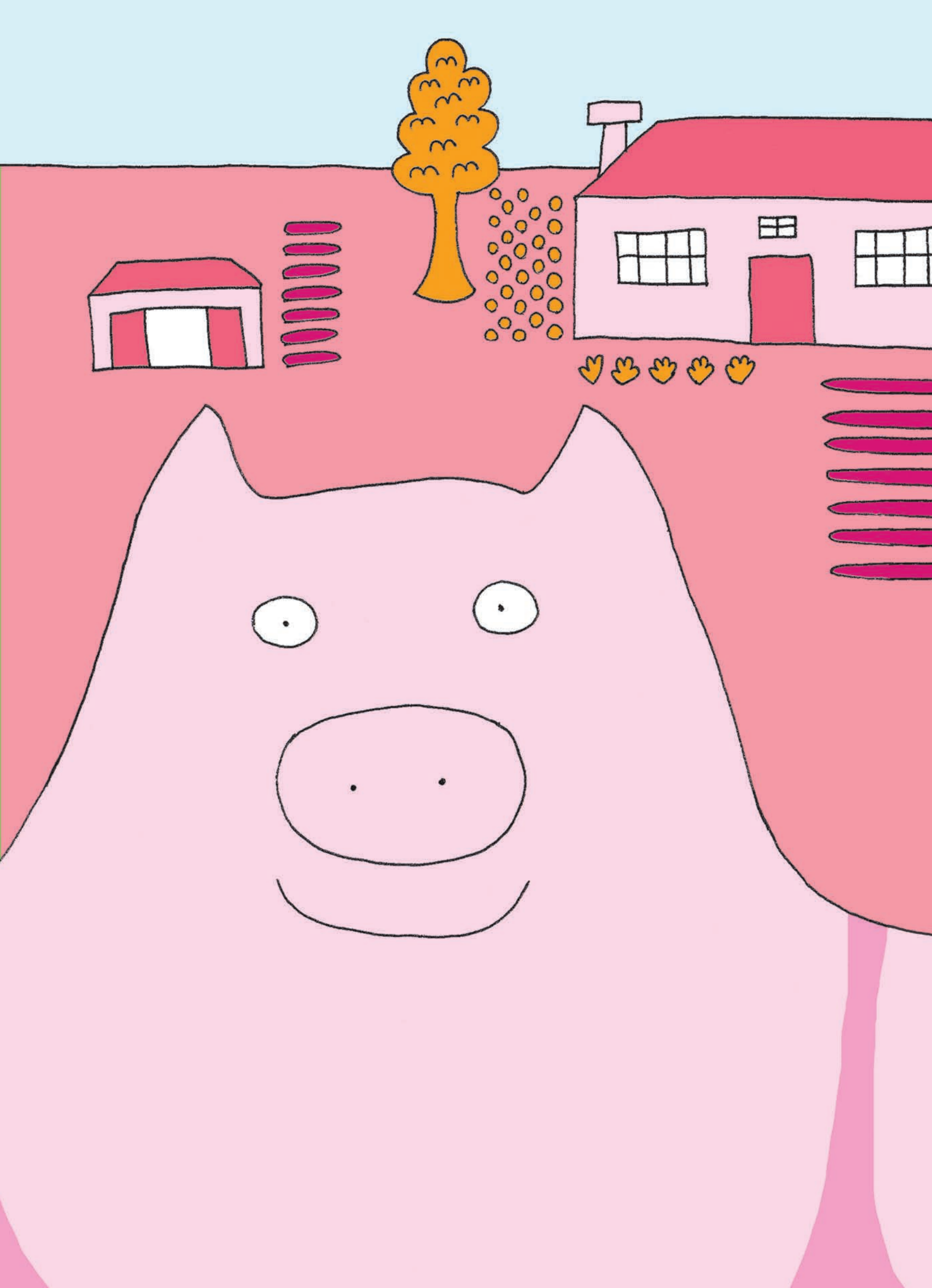
А що ж Пінг? Тільки-но з-за обрію вигулькнули перші промінчики сонця, як він, дуже сонний, уже чекав неподалік від хвіртки. І таки дочекався. Неуважна господиня, виходячи до сусідки по молоко, не зачинила за собою ворота. Це була лише мить — але і її виявилось достатньо...

Коли Пінг забіг у ворота, то помітив, як щось рожеве швидко наближається до нього з протилежного боку двору. То був Понг — він мчав щодуху, на ходу розстібаючи гудзики на одежинці. Кабанчикам навіть не довелося одне одному щось пояснювати. Кожен з них із задоволенням відчув на спині знайомий дотик улюбленої шкіри. Улюбленої, бо своєї.

Пінг зрозумів, що щасливі свинки таки існують. Можливо, їх лише двоє — і вони зовсім не танцюють на лісовій галявині. Але вони існують. Пінг усміхнувся цій думці, тихенько зачиняючи за собою ворота. Він бачив лише смугастий клаптик дикого кабанчика, який віддалявся, та все ж відчував, що й Понг теж усміхається.

УДК 821.162.1'06-32-93

В73

Літературно-художнє видання

Серія «Дитяча полиця» заснована 2017 року

Вонсовіч, Ольгерд

В73 Пінг і Понг. Щасливі свинки / ілюстр. Наталії Уринюк; пер. з пол. Ірини Краснокутської. — Київ : Книголав, 2020. — 36 с. — (Серія «Дитяча полиця»).

ISBN 978-617-7820-55-9

Поросятко Пінг вже знудилося на фермерському подвір'ї. Воно мріє про величезний світ за парканом, де на сонячній галявині можна ганятися за барвистими метеликами. А от кабанчик Понг, який живе у лісі, хотів би спокійнішого життя, аби не турбуватися, що можеш стати чиєюсь вечерєю. Нашим свинкам спадає на гадку принадна ідея — помінятися місцями. Цікаво, що з цього вийде?

Перекладачка *Ірина Краснокутська*
Літературна редакторка *Жанна Капшук*
Верстальниця *Ольга Фесенко*
Випускові редакторки *Олена Пархомець, Міра Київська*
Відповідальна за випуск *Ірина Краснокутська*

Підписано до друку 07.08.2020. Формат 70x100/8.
Ум. друк. арк. 5,85. Наклад 2100 пр. Зам. № 5266.

ТОВ «КНИГОЛАВ». 04080, м. Київ, вул. Кирилівська, 23.
Свідоцтво ДК № 5188 від 25.08.2016.

knigolove.com.ua • facebook.com/knygolove • instagram.com/knygolove • sayhello@knigolove.com.ua

Надруковано у ТОВ «Фактор-Друк». 61030, м. Харків, вул. Саратовська, 51.
Тел.: +38 057 717 53 57. Свідоцтво ХК № 120 від 21.10.2004 р.

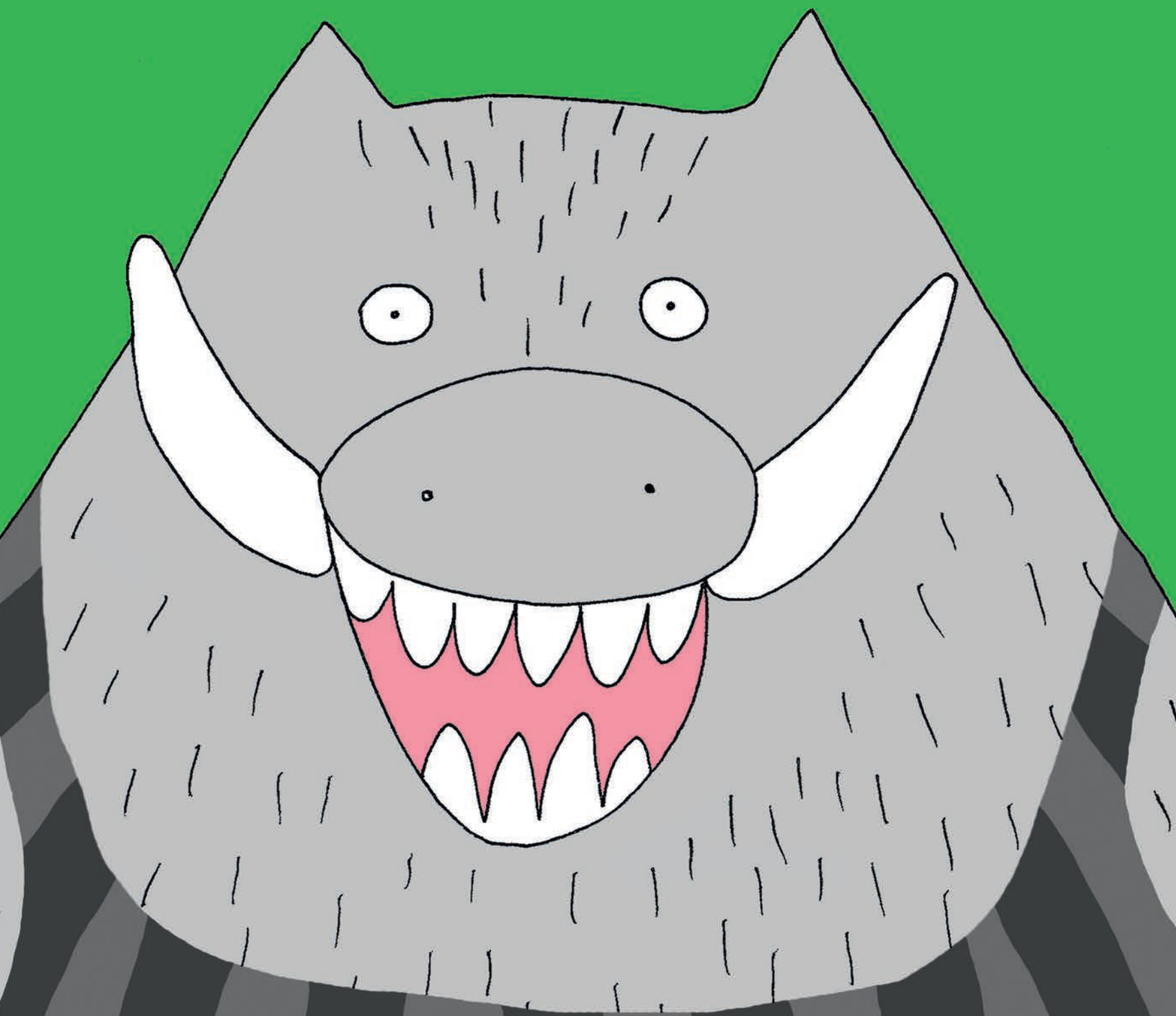
Усі права застережено. Жодна частина цього видання не може бути відтворена в будь-якій формі й будь-якими засобами без попереднього письмового дозволу власника авторських прав.

Olgierd Wąsowicz, Natalia Uryniuk
Ping i Pong. Wesole świnki
ISBN 978-617-7820-55-9

© ADAMADA (Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe),
Gdańsk (Polska) 2019 *Ping i Pong. Wesole świnki*
© Ірина Краснокутська, переклад з польської, 2020
© ТОВ «КНИГОЛАВ», 2020

Поросятко Пінг вже знудилося на фермерському подвір'ї. Воно мріє про величезний світ за парканом, де на сонячній галявині можна ганятися за барвистими метеликами. А от кабанчик Понг, який живе у лісі, хотів би спокійнішого життя, аби не турбуватися, що можеш стати чиеюсь вечерею. Нашим свинкам спадає на гадку принадна ідея — помінятися місцями. Цікаво, що з цього вийде?

Рекомендовано
для читання дорослими дітям.

#книголав / Київ / 2020